

Som det fremgår, vil besiddelse af egne edb-anlæg i de lukkede anstalter og arresthusene og besiddelse af egne edb-anlæg i de åbne anstalter uden særlig tilladelse være ulovlig. Ved den nævnte skrivelse af 6. september 1994 blev der endvidere indført forbud mod mobiltelefoner i alle anstalter og arresthusene. Disse genstande kan konfiskeres i medfør af straffelovens § 47, stk. 3.

Kontrollen med, at de indsatte overholder forbudet mod besiddelse af edb-anlæg og mobiltelefoner, sker bl.a. ved hjælp af visitation i henhold til Justitsministeriets, Direktoratet for Kriminalforsorgens, cirkulære af 15. januar 1980 om visitation af de indsatte og deres opholdsrum. Adgangen til visitation blev med henblik på at forhindre indsmugling udvidet i begyndelsen af 1980'erne. Visitation af den indsatte person kan efter de gældende regler foretages ved indsættelsen, før og efter fravær fra institutionen, før og efter besøg, ved indlæggelse på sygeafdeling, ved anbringelse i enrum samt anbringelse i forhørs-, straf- eller sikringscelle. Herudover kan institutionens leder fastsætte regler om visitation af den indsatte person ved dennes tilbagekomst efter fravær fra opholdsafdelingen og i forbindelse med rutinemæssig visitation af den indsatte opholdsrum. Endvidere kan der altid foretages visitation, hvis der er konkret mistanke om, at en indsat er i uretmæssig besiddelse af effekter, ligesom der kan foretages visitation af en gruppe indsatte, f.eks. på en afdeling, såfremt der er begrundet mistanke om, at en eller flere i gruppen er i uretmæssig besiddelse af effekter.

Endvidere blev der i 1980 indført hjemmel til i de lukkede anstalter at visitere de besøgendes yderbeklædning, eventuelt ved hjælp af metal-detektor, hvis der foreligger konkret mistanke om indsmugling eller omstændighederne i øvrigt taler for stikprøvevis kontrol. Vil den besøgende ikke medvirke ved visitationen, afvises besøget. Tilladelse til at medbringe effekter ved besøg kan ligeledes gøres betinget af, at effekterne visiteres.

Ifølge effektcirkulærets § 1, stk. 1, skal de indsatte effekter gennemgås ved indsættelsen med henblik på afgørelse af, i hvilket omfang effekterne kan udleveres. Tilsvarende gælder med hensyn til effekter, som tilsendes under opholdet, modtages ved besøg eller medtages efter udgang.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har ved skrivelse af 13. november 1995 indskærpet over

for fængslerne og arresthusene, at denne gennemgang af de indsatte effekter tillige skal omfatte en nærmere visitation af effekterne med henblik på at forhindre indsmugling af ulovlige effekter, der vil kunne benyttes som led i undvigelses.

I sagens natur kan udviklingen inden for elektronisk kommunikation medføre en forøget mulighed for ulovlig kommunikation ud af fængslerne og arresthusene.

På baggrund af ovenstående og på baggrund af, at det ved mange tusinde visitationer årligt af de indsatte og deres opholdsrum kontrolleres, om de indsatte er i besiddelse af ulovlige effekter, finder jeg imidlertid ikke, at muligheden for at kommunikere via Internet og lign. gør brevkontrol over for varetægtsarrestanter og afsone-re illusorisk.

For så vidt angår de gældende regler om brevkontrol, kan oplyses, at indgående breve til de indsatte i lukkede anstalter og i almindelighed også i de åbne anstalter åbnes af personalet i indsatte påsyn med henblik på at kontrollere konvolutten for indhold af ulovlige effekter. For så vidt angår gennemlæsning af breve, træffes bestemmelse herom i forhold til varetægtsarrestanter af politiet. Med hensyn til afsone-re og varetægtsarrestanter, i forhold til hvilke politiet ikke har truffet bestemmelse om brevkontrol, er udgangspunktet, at der ikke foretages gennemlæsning af breve. Kun såfremt det ud fra en konkret vurdering skønnes påkrævet af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde eller for at forhindre strafbart forhold, kan der træffes bestemmelse om gennemlæsning.

Spm. nr. S 1120

Til justitsministeren (22/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at der i lande, vi normalt sammenligner os med, er hjemmel til at straffe derboende personer, der har medvirket til omskæring i udlandet, uagtet dette ikke måtte være strafbart i det pågældende land?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på grund af forlydende i dagspressen om, at den svenske straffelov